

All In
Defenders
International
Alliance
of Defenders

CLAUS POLÍTIQUES I IMPACTE GLOBAL

L'anàlisi de la CSW70

9 al 19 de març 2026

Què va passar a la CSW70?

L'impacte polític i social de les negociacions i conclusions de la CSW70

La **Comissió de la Condició Jurídica i Social de la Dona de les Nacions Unides (CSW70)**, celebrada a la seu de NNUU a Nova York entre el 9 i el 19 de març, ha reunit governs, institucions i societat civil d'arreu del món en un context marcat per tensions creixents al voltant dels drets de les dones i la igualtat de gènere. *L'Associació de Drets Sexuals i Reproductius* hi ha participat activament com a part de la delegació catalana i membre del Consell Nacional de Dones de Catalunya (CNDC) i de la delegació espanyola promoguda pel Ministeri d'Igualtat i el Ministeri d'Assumptes Exteriors, i ha contribuït als espais d'incidència i debats impulsats en el marc internacional.

La participació en aquests espais s'ha produït en un context especialment complex pel que fa a les negociacions internacionals. L'adopció de les **Conclusions Acordades de la CSW70** ha estat marcada per una situació inèdita: la ruptura del consens i la necessitat de recórrer a una votació formal. El text final va ser aprovat amb 37 vots a favor, 1 en contra –els Estats Units– i 6 abstencions. La delegació nord-americana va liderar una oposició frontal al document, especialment pel que fa a les referències als drets i la salut sexual i reproductiva i als conceptes vinculats al gènere, i va forçar la votació després que les seves esmenes no fossin acceptades.

Paral·lelament, els Estats Units van impulsar una iniciativa específica sota el títol *“Protection of women and girls through appropriate terminology”*, amb l’objectiu de restringir el llenguatge del document i introduir una definició del terme “gènere” limitada a “homes i dones”. Aquesta proposta reflecteix una visió estrictament binària i contradiu la comprensió del gènere com a construcció social consolidada des de Beijing, tal i com van defensar, Cuba o Bèlgica, qui va presentar una moció de no acció, en representació de la Unió Europea i amb el suport de Brasil, per aturar la introducció d’aquesta definició. La moció es va sotmetre a votació i va obtenir 23 vots a favor, 17 abstencions i el vot en contra dels Estats Units, Xile i Pakistan. Alguns països, com Itàlia i la República Txeca, van justificar el seu vot en contra només per motius procedimentals, tot i expressant suport a la interpretació del terme “gènere” proposada pels Estats Units. Aquesta iniciativa evidencia l’existència de blocs d’Estats que busquen redefinir els marcs internacionals de drets humans i limitar els avenços assolits en dècades anteriors.

En aquest escenari, la CSW70 evidencia tant la consolidació d’alguns compromisos internacionals com l’augment de les resistències i els intents de regressió. La presència activa de la societat civil, incloent-hi organitzacions feministes i defensores dels drets sexuals i reproductius, esdevé més necessària que mai per garantir que els marcs internacionals continuïn avançant cap a una igualtat real, inclusiva i basada en drets humans.

Les conclusions acordades pels Estats membres de la CSW70 representen un resultat globalment positiu, especialment tenint en compte el context polític advers i el fet inèdit que hagi estat aprovada per

votació i no per consens. En aquest escenari de fortes tensions i intents de regressió, el text aconsegueix mantenir bona part dels avenços assolits en dècades anteriors i evita el retrocés en qüestions clau. Des de *L'Associació de Drets Sexuals i Reproductius*, destaquem **especialment tres àmbits: els drets sexuals i reproductius, la protecció de les defensores i les violències masclistes i, en particular, la violència institucional.**

En aquest sentit, des de *L'Associació* valorem molt positivament que les conclusions acordades **preservin el llenguatge acordat en marcs internacionals com el Programa d'Acció del Caire i la Plataforma de Beijing**, reafirmant l'accés universal a la salut sexual i reproductiva i als drets reproductius. Tot i que el text podria ser més ambiciós i explícit en qüestions centrals com el dret a l'avortament o la violència reproductiva, el fet de mantenir aquestes referències en el context actual constitueix, en sí mateix, un avenç rellevant i una línia vermella que no s'ha travessat.

Pel que fa a les **defensores de drets humans**, les conclusions acordades en reconeixen la presència dins del conjunt d'actors de la societat civil i incorpora un element especialment rellevant: **la necessitat de garantir un finançament sostenible, previsible i flexible per a aquests actors, clau per sostenir la seva tasca en el context actual.** Tanmateix, aquest suport no es dirigeix explícitament a les defensores, sinó que **s'adreça de manera general a les organitzacions de societat civil.** Malgrat tot, aquest reconeixement es manté limitat, ja que no es desenvolupa el seu paper específic ni s'hi estableixen mesures concretes de protecció, ni tampoc s'identifiquen els riscos diferenciats que afronten.

En relació amb les violències masclistes, les conclusions acordades incorporen avenços en reconèixer la seva dimensió estructural i la seva manifestació en espais públics, privats i digitals, així com en incloure formes com el femicidi, la violència econòmica o la violència facilitada per la tecnologia. No obstant això, el llenguatge utilitzat –amb expressions com “considerar la possibilitat”– en redueix la força normativa. Pel que fa a la violència institucional, aquesta no es menciona explícitament, però sí que s’hi inclou una referència rellevant a la necessitat de garantir mecanismes de denúncia i accés a la justícia que evitin la revictimització, un element positiu que apunta indirectament a aquesta dimensió.

D’altra banda, l’anàlisi de les conclusions acordades també s’han centrat en el subjecte polític que articula –“dones i nenes”– i en l’aproximació teòrica que la sustenta. En aquest sentit, el text parteix d’un reconeixement de les desigualtats estructurals entre homes i dones, però ho fa des d’un enfocament marcadament binari, que situa el gènere exclusivament en aquesta relació i no incorpora de manera explícita la diversitat de gèneres, identitats i orientacions. Aquesta limitació es reflecteix en l’absència total de referències a persones LGBTIQ+, així com en el fet que conceptes clau com “diversitat” o “identitat” no apareixen en el text. Tot i que es reconeixen diferents grups de dones en situacions específiques, es manté una visió homogènia de la categoria “dones” que no qüestiona els seus límits ni inclou experiències dissidents.

En coherència amb aquest enfocament, el llenguatge de les conclusions acordades incorpora elements que apunten a la interseccionalitat sense anomenar-la explícitament, a través de referències a factors com la

pobresa, el canvi climàtic, les desigualtats en l'accés a serveis o els efectes dels conflictes. Tanmateix, aquesta aproximació es presenta de manera fragmentada, mitjançant una lògica d'enumeració de "grups vulnerables", i no com un marc estructural que expliqui com s'entrecreuen els diferents eixos de discriminació. De manera similar, el text **opta per "incorporar una perspectiva de gènere" en les polítiques públiques, en lloc de mantenir una aposta més clara per la transversalització de gènere com l'enfocament institucional consolidat dins de Nacions Unides.** Això fa que l'aproximació teòrica no acabi de ser plenament feminista interseccional ni tampoc del tot coherent amb els estàndards habituals de la transversalització de gènere, fet que s'explica, en gran part, pel context polític i la necessitat d'assolir un text negociat en un escenari de tensions, especialment per la pressió d'alguns Estats.

En conjunt, les conclusions acordades de la CSW70 mantenen i consoliden avenços dels marcs internacionals previs, però ho fan a través d'un llenguatge lleugerament suavitzat i indirecte, que evita conceptes com "interseccionalitat" o una conceptualització més ambiciosa de la transversalització de gènere. Aquestes limitacions responen a un context multilateral marcat per l'augment de resistències i intents de regressió. **En aquest escenari, el fet de mantenir el reconeixement dels drets sexuals i reproductius dins del text constitueix una victòria rellevant, que posa de manifest tant la fragilitat dels consensos actuals com la necessitat de continuar defensant i ampliant aquests drets des d'una perspectiva feminista i de drets humans.**

Podeu consultar les Conclusions Acordades pels [Estats membres de la CSW70](#)

Amb el finançament de

Agència Catalana
de Cooperació
al Desenvolupament

Amb el suport de

